

ਬੀ ਸੀ ਦੇ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਕੋਵਿਡ-19 ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਬਿਆਨ ਦਾ ਖਰੜਾ 19 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ 23 ਮਾਰਚ, 2020 ਨੂੰ XXX a.m. ਵਜੇ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਫਿਸਕਲਮੇਂਟ: ਇਹ ਬਿਆਨ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੀ ਸੀ ਦਾ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ [public health officials](#) ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸਲਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਧੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿਆਨ (ਸਟੇਟਮੈਂਟ) ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਭਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ, ਬੀ.ਸੀ. ਵਿਚ ਸਾਡੀਆਂ ਹਿਫਾਜ਼ਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[United Nations High Commissioner for Human Rights](#) ਨਾਲ ਸੁਰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ (ਕੋਵਿਡ-19) ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ।¹ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅੱਖੇ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸਬੂਤ-ਆਧਾਰਿਤ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੇ ਸਮਤੌਲ, ਟੈਪਰੋਰੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕੋਡ, ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਚਾਰਟਰ ਔਫ ਰਾਈਟਸ ਐਂਡ ਫ੍ਰੀਡਮਜ਼ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ - ਅਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਿਆਨ (ਸਟੇਟਮੈਂਟ) ਦਾ ਮਕਸਦ, ਇਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸੇਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹਨ?

ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਉੱਪਰ ਛੂੰਘਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹਾਂ।

¹ ਇਹ [policy statement](#) ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਨਟੋਰੀਓ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੀ ਧੰਨਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਹ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਗਾਈਡ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੱਖਪਾਤ, ਕੱਟੜ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਸਟਮ, ਸਾਡੇ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ (ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਸਰ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਵਾਂਗ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨਸਲਵਾਦ, ਆਰਥਿਕ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੋਣੀਵਾਦ (ਕਲਾਸਿਜ਼ਮ), ਯੋਗਤਾਵਾਦ, ਉਮਰਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਵਿਰੋਧ ਸਾਰੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦੋਨੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਵਾਲੇ ਉਪਰਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਉੱਪਰ ਕੋਵਿਡ-19 ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸੰਭਾਵੀ ਬੇਮੇਲ ਅਸਰ ਪੈਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮਾਂ (ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਸਟਮਾਂ) ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਆਦਿਵਾਸੀ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲੋਕ, ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਭਿੰਨਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਘੱਟ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਵਾਲੇ ਇਹ ਬਹੁਤੇ ਗਰੁੱਪ ਅਲਮੇਲਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀਆਂ, ਘੰਟਿਆਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀਆਂ, ਬੈਨੇਫਿਟਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜੋਬਾਂ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਲ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੱਕੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈਲਥ ਕੋਅਰ, ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ, ਚਾਇਲਡ ਕੋਅਰ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਮਪਲੈਂਟੈਮੈਂਟ ਇਨਸ਼ੋਰੇਂਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਫਾਸਲਾ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਹਿਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪੱਕੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲੱਡ ਪਰੈਸ਼ਰ, ਸੂਗਰ, ਦਿਲ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਵਿਡ-19 ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਉੱਪਰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਬੀ.ਸੀ. ਹਿਉਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕੋਡ ਹੇਠ, ਡਿਸਟੋਬਿਲਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿੱਥੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜ਼ਬ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ)।

ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਨਾ ਹੀ ਹਿਉਮਨ ਰਾਈਟਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਇਕ ਡਿਸਟੋਬਿਲਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੀ ਸੀ ਹਿਉਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੰਭਾਵੀ ਬਦਨਾਮੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਮ ਜੁਕਾਮ ਨਾਲੋਂ ਐਚ ਆਈ ਵੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੈ (ਜਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ) ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਹਾਲਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਅਜਿਹੇ ਵਰਤਾਉ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ)।

ਨਸਲ, ਰੰਗ, ਪਿਛੋਕੜ, ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਫੈਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ (ਜਾਂ ਆਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਨ ਜਾਂ ਇਟਲੀ। ਕੋਵਿਡ-19 ਇਕੱਲਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਥਨਿਕ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਨਮ ਸਥਾਨ, ਜਾਂ ਨਸਲ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, [as per guidance from public health officials](#), ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਵਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੂਲ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਾਇਲਡ ਕੇਅਰ ਕੈਂਸਲ ਹੋਣ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਸਕਣ। ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੋ² ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਬੋੜ ਦਾ ਅੱਗੇਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿੰਗਲ ਮਾਂਵਾਂ ਉੱਤੇ।

ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ-ਮਾਲਕ, ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਜਾਂ ਕਲਾਇੰਟਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ “ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ” ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਹਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇਹ ਮਦਦ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੇਫਟੀ ਲਈ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿੰਗੀ ਪੈਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਪਾਲਸੀਆਂ ਜਾਂ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ “ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਕ” ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।²

ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ, ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਕਲਾਇੰਟਾਂ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉੱਚਤ ਹਨ। ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਐਕਸ਼ਨ ਸਬੂਤ-ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ।

ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

- ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸਾਸ਼ਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲੋਅ ਅੱਫ ਕਰਨਾ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਵਿਡ-19 ਦੇ ਅਸਰਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਘਰ

² ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ [BC Human Rights Tribunal](#) ਜਾਂ [Canadian Human Rights Commission](#) ਦੇਖੋ।

ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਚਕਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਲੋਂ ਕੰਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਪਾਲਸੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਨਾ ਪੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕੋਵਿਡ-19 ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਵਿਡ-19 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਆਰਨਟੀਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਤੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਫੈਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ (ਜਾਂ ਆਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਨ ਜਾਂ ਇਟਲੀ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੂਰ ਇਮੀਓਨ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ) ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਮਜ਼ੂਰ ਵਰਕਰਾਂ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਚਕਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਚਾਇਲਡ ਕੋਅਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿਫਾਜ਼ਤਾਂ ਲਈ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਅਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਐਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਅਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅਡਜ਼ਸਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੇ ਲਚਕਦਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਘਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬੀਮਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
- ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਬੀਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਫੇਰੀਆਂ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਹੈਲਥ ਕੋਅਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਪਰ ਬੇਲੋੜਾ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਤਨਖਾਹ ਸਮੇਤ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਪਾਲਸੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਲਸੀਆਂ ਇੱਥੇ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਮੇਤ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਸ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬੀਮਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹਾਂ ਉੱਪਰ, ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ, ਕੋਨਟਰੈਕਟ 'ਤੇ, ਬੈਨੇਫਿਟਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜੋਬਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ। ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਕੰਮ-ਮਾਲਕ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ - ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੂਰ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਸਮੇਤ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਸਲਾ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸੇਧ ਦੇ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਬਦਲਵੀਂਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਿਵੇਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ-ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਸਾਰੂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਟੈਲੀਵਰਕ) ਜੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੰਗ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੋਇਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਰਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਐਨਲਾਈਨ ਜਾਂ ਇਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਫਾਸਲੇ ਤੋਂ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ-ਆਧਾਰਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮੇਸੀਆਂ, ਗਰੋਸਰੀ ਸਟੋਰ, ਹਿੱਸਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਬੇਘਰਿਆਂ ਲਈ ਸੈਲਟਰ, ਐਮਰਜੰਸੀ ਫੂਡ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ, ਇਨਕਮ ਅਸਿਸਟੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ।
- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੰਗ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਫੈਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ (ਜਾਂ ਆਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਇਟਲੀ।
- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੰਗ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਜ਼ੱਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ) ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਜ਼ਬ ਤੰਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।
- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰੋਸਰੀ ਸਟੋਰਾਂ ਅਤੇ ਫਾਰਮੇਸੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਖਿਗ ਕਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਐਮਰਜੰਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਘਰਿਆਂ ਲਈ ਸੈਲਟਰ ਅਤੇ ਐਮਰਜੰਸੀ ਫੂਡ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਵਾਲੇ ਉਪਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਖਾਣੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੁਰਤਾਂ ਹਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕੇ।

ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

- ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੰਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲੌਂਗ-ਟਰਮ ਕੇਅਰ ਅਤੇ ਰਿਟਾਈਰਮੈਂਟ ਹੋਮਜ਼ ਵਰਗੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਥਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
- ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਅਰਜੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮੌਜੂਦ ਸਕਦੇ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਠਿਆਂ ਅਤੇ ਐਲੀਵੇਟਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ) ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਜਬ ਤੰਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ³

- ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮੋੜ ਸਕਦੇ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਫੈਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ (ਜਾਂ ਆਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਨ ਜਾਂ ਇਟਲੀ।
- ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੂਰ ਇਮੀਉਨ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਵੇਅਜ਼ ਅਤੇ ਐਲੀਵੇਟਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ) ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਜਬ ਤੰਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।
- ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਦਖਲੀਆਂ (ਇਵੈਕਸ਼ਨਜ਼) ਨੂੰ ਲੇਟ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਹੜੇ ਆਰਥਿਕ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਉੱਪਰ ਹਨ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬੇਘਰਪੁਣਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਫਾਸਲਾ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਾ ਵਧੇਗਾ। ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਪਿੱਛੇ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?

ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਬੱਕਿਆਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਸਰ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂਆਂ ਪਾਲਸੀਆਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਉੱਦਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ [federal government](#) ਅਤੇ [B.C. government](#) ਦੇ ਵੈਬਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਸਾਡੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰਾਂ ਦੀ ਨੇੜਿਉਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਪਲੋਈਅਰ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫੈਸਲੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੈਬਸਾਈਟ ਉੱਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪੋਸਟ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਦੀਵੇਟ ਸੰਪਰਕ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਕਟ ਦਾ ਇਹ ਸਮਾਂ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ

³ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਉਹ ਥਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੌਣ, ਬਾਬੁਰੂਮ ਜਾਂ ਖਾਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਰੂਮਸੇਟਸ ਦਾ ਹੋਣਾ।

ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨੇ ਹੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਇਕ ਜਨਤਕ ਚੰਗਿਆਈ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਹਤਸੰਦ ਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਰਸ ਲੱਗਣ ਦਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਾਮੂਹਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਖਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਖੀਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਸ਼ਮੀਏ 'ਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਰਹਿਮਦਿਲੀ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਨਾਜ਼ਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਅਸੀਂ ਹਰ ਇਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਖਾਸੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਸਾਮੂਹੇ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਵੇਂ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਕ ਛੋਟੇ ਸਰਵੇ ਨਾਲ ਇਸ ਲਿੰਕ 'ਤੇ ਫੌਲੇ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਵਿਡ-19 ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।